

Rödsolxserxg jag

Röda skyar ser jag
när dag går under. Röd
sol, ung mark. Det kommandes här
trampar taktfast
som stjärnhav över slagfält

1906

Du är här och
är borta

imorgon har mer ej
ett namn
jag viskar dig ja

B. 160.

Vi talte
vi minns alla
ord
vi skall gömma oss
långt
och bland mull och himmeln

(alla) De och har inget stort gjort

(alla) och varit

och lidit som du

de har haft det ett öga

lidandets stumklagaröga

ett tal och vi vet att vi inte kan glömma

det ord och vi sökt och ej funnit.

Vi skall glömma en gång

vi skall glömma

på det och att glömmas

låt världarna

tystna

låt tystna och kriget

få ro!

Fann jag ljus och stråle

fann

och att det ljusa skärare

den dag

pl. lik mörkerljus

skimmerkind huds blekt det skälvdas röst

den dag

vardag ljusa skärare

fann jag ljus och strål^e!

E l m e r D i k t o n i u s

Ett huvud

växt upp ur jord och mull

ögat seende

med jordisk synkrets

djur och människa

örters vidd

ett tecken

uppa samtids mark

lövsång muller-

hjärta

tids-ord livs-ord

Ett huvud

^{upp}växt ur jord och mull

Gunnar Björling

13

~~aus dem Jahre 1856~~
~~für die ...~~

~~aus dem Jahre 1856~~
~~für die ...~~
15/17. 1856.

~~aus dem Jahre 1856~~
~~für die ...~~
~~aus dem Jahre 1856~~
~~für die ...~~

~~aus dem Jahre 1856~~
~~für die ...~~
~~aus dem Jahre 1856~~
~~für die ...~~

Vi ljuder sorg

din röst

och tonar ej, blott

viskning?

Vi ar som flyende

en ande gick

och verklig

som rörde ^{med sin} tystnad?

min glädje faller

och dräps mitt allvar

tonar sorg

och viskar ^{din sakt}
^{skamtlig}

tystnad

Handwritten notes:
Ljuna
1894
Så
meddelandet i Svenska
Societets Bladet
den 20. Julij
Så
i
minnelse för
den 20. Julij

Henry Parland.

En krans av rosor? nej, en krans av tack
för allt du gav
för allt du - var,
en krans för godheten, din
godhet,
och för mera.
En krans till dig, den lysande
moderne!

1950.

3

Jag grät ej, det var för mycket gråta för
ett liv förlorat, årtiondenas kamp förstörd,
o ch grunden för min sysselsättning
min kamp att blott mitt eget liv
mitt inres levnad
undanryckt -
en levnads åldrars vittnesbörd
i mognad lyftat
en gång en åldrad mans betraktelse, intaktelse
av ungdoms striders värar
en ung mans syn på levnads mandens dag
och ålderns ändalykt
ur kamp om allt och alla,
om levnadens stormflykt.

29.2.44

J

|| ~~ett släkte ungt idag~~ X
~~igår~~ X X
|| ~~och är till år~~ X
~~i larm, i halvgångets ljud~~

|| ~~och vår är, vår~~ X
~~hur åren glider bort~~
|| ~~hur vår levnad, orden rann förbi~~ X
~~förbi är den, vår levnad~~ X

~~Men det larm, sww och ofullgångets ljud~~
~~ah, så i jus, du förblir~~
skall ø - bli

XXXXXX i år och till år
och hur åren gled förbi
förbi gled den, vår levnad.

Handwritten notes:
M...
...
...

23.4.44.

1. ~~det larm och ofullgångets ljud~~
2. ~~hur åren glider bort~~
3. ~~hur orden rann förbi.~~

X
X
X J

Vad ditt anlet?
ros reseda
marsvinspådhet
en-ny-dag
som en barnkammarslek
två ögons spel
som allt

JL

14.12.53

[Handwritten notes and sketches on a separate sheet of paper, tilted and overlapping the main text. The notes include:]

Vad ditt anlet?
ros reseda
marsvinspådhet
en-ny-dag
som en barnkammarslek
två ögons spel
som allt

[Additional scribbles and text:]
14.12.53
mild 12

(Sammanfattning: motivering)

En dikt, skriven för tjugo år sedan, tryckt i min bok Solgrönt 1933. Den tyckes mig stark, intensiv i upplevelsen, och omedelbar, åskådlig och till greppet egenartad, till idén genomförd. Och den är till innebörden djupt syftande samt karakteristisk för författarens grundintention. Formellt är den given i ett svep. - Dikten har en dubbel udd, den är ett hugg mot en förment världsfrånvändhet som hamnar i driftlivets garn samt mot själva strävan att förneka sinnevärlden, vår värld i begränsningarnas rum. ("Samlare" bär det oklara sökandets vittnesbörd, ~~det~~ var också beteckning för en rysk sekt som sökte "gud" i något slags extatisk promiscuitet. - En gammal erinring om Anatole Frances Thais föresvävar även författaren.) - En annan udd eller kamp är riktad mot det resonlösa begäret att avkläda människan hennes ideella motiv. Ty platonskt, giordanobrunoskt spinosiskt har vi att bygga på affekterna, leva människas liv i denna relativitetens värld och skapa en ständigt tillväxande "mot-satsernas enhet". Alla tider har den harmoni, icke-begränsning de mäktar. Men där är obegränsningens fålar, de vilkas hjärtan och ögon - . De bär himmelens port i denna dagen.

1.

~~XXXXXXXXXXXX~~ och konst och löftet
~~XXXXXX~~ studentbladets och konst och löftet

En ytterlig fenomenalism har lett mig till en ändlöshetsupplevelse i det Endlige, en stundens fullkänning, men ej fullborden (det är världenskeendet), en värde- och vilj^{er}supplevelsens odödlighet - för vårt förmännande: Det finnes en ~~Äd~~: v e r k l i g h e t!

--- Vi borde intressera oss för livet, och vi funne ~~XXXXXX~~ dikten, glämlig och underligt rändad. Ingen vet var den är, men den lyser som gullboll i solen.

--- Men stundom går pennan sina egna vägar: då är det som bäst. "Det är visst dikt", eller nåd. Men tål som all "tunga" att granskas, av seende ögat. Ej av omsakaliska. (Studentbladet, maj 1924/..)

Men estetiska stilen står inte utanför livet. Världen är inte sluten, den är frihet, och ett fortvarande konfliktfält. --- Form är ej ett fastställt, det ges inga former i sig. --- Form ges av ändlighetens begränsning, av stoffets (konst- och själva livsmaterialets) konflikt med en fritt utvecklande livsexpansion, som söker sig harmonisk utövning. Formen är ej ett yttre påklästrat ting, den är det obegränsades kamp med begränsningen; en syntes av det individuella och det typiska. Formen hör samman med innehållet och präglas av ~~XXXX~~ logik för andra sammanhang än den som utmärker logisk tanke och det sköna ögat. --- Konet är en art av liv, och har en form som åter speglar livstilen, och på ett givet livsplan utgör mönster för densamma, är ~~XXXXXX~~ dess fulländning och blomna. --- Konsten skall uttrycka det högsta vi som människor kan bära och fatta, det är bära anden, och giva den form. Konsten skall giva det mänskligt speciella; det är det universella. (Konst och löftet, sid. 200-205. - 1925.)

(Ur Quos ego:)

((trycket med rött stål))

(b.)
 *
 (Ur "Mått i mått")
 *
 (Ur "Mått i mått")